

Posudek magisterské práce

Název práce:	Strategie Evropské unie v oblasti informační politiky se zaměřením na knihovnictví
Autor práce:	BBS. Alexandra Eisnerová, DiS.
Oponent práce:	Mgr. Blanka Vorlíčková
Hodnocení práce:	velmi dobře

Cílem diplomové práce bylo popsat a zhodnotit strategie a programy Evropské unie v oblasti informační politiky se zaměřením na knihovnictví. Autorka se v práci s ohledem na současný trend činností knihoven a ostatních paměťových institucí obecně zaměřuje na aktuální oblast evropské informační politiky, tj. oblast digitalizace a zpřístupnění kulturního dědictví, což bohužel není zřejmé ze samotného názvu práce, navrhovala bych možná proto uvedení tohoto zúžení (soustředění se na digitalizační politiku EU) např. již v úvodu předmluvy.

Práce se ve svém hlavním jádru věnuje zmapování logické posloupnosti konkrétních aktivit Evropské unie týkajících se politiky digitalizace a zpřístupnění evropského kulturního dědictví (v rámci moderní informační politiky EU), které pochopitelně silně zasahují i knihovny, takže naplňuje cíle stanovené ve svém zadání.

V prvních šesti kapitolách autorka systematicky předkládá časovou posloupnost evropských programových strategií pro rozvoj informační společnosti (celkově) vyplývajících cílů Lisabonské strategie (výchozím bodem je v práci však již Bangemannova zpráva).

Autorka systematicky předkládá studiem oficiálních dokumentů týkajících se jednotlivých strategií, programů a projektů získaná data a tak v textu popisuje jejich cíle a náplň, uvítala bych také její vlastní hodnocení nebo uvedení dosažených výsledků.

Evropská strategie digitalizace kulturního dědictví se v práci dostává silněji ke slovu v sedmé kapitole (doporučovala bych volit užší název než „Aktivity Evropské unie v oblasti knihovnictví“), kdy autorka popisuje konkrétní aktivity evropské komise od počátku silnějších snah o digitalizaci evropského kulturního dědictví a centralizaci online přístupu k tomuto dědictví v rámci iniciativy i2010: digitální knihovny z roku 2005.

V podkapitole 5.2. by bylo dobré doplnit kromě doporučení z listopadu 2011 předcházející doporučení ze srpna 2006, které stanovilo požadavky v oblasti digitalizace, online zpřístupnění a uchování evropského kulturního dědictví na členské státy a na něž listopadové doporučení navazuje.

Třebaže název portálu Europeana je obecně různými autory skloňován jako „Europeana“, „s Europeanou“, „Europeany“ atd., doporučovala bych v absolventské práci používat spojení „portál Europeana“ popř. stále používané spojení „evropská digitální knihovna Europeana“ a skloňovat první část tohoto spojení.

V podkap. 7.5. týkající se portálu Europeana by bylo možno doplnit řadu dalších projektů cílených na vývoj a obsahovou náplň portálu Europeana, nežli je pouze zmíněný projekt CARARE, viz

<http://pro.europeana.eu/web/guest/projects;jsessionid=5DC4965EB12F6873377779EA1A05A85A>.

Do osmé kapitoly zahrnující do práce pravděpodobně kvůli světovému kontextu také vybrané mimoevropské aktivity, by bylo vhodné doplnit také např. projekt Library of Congress American Memory nebo digitalizační projekty mimoevropských národních knihoven, ovšem je pochopitelné, že v tak širokém zástupu digitalizačních projektů je možno vždy uvést pouze vybrané projekty, o nichž má autor povědomí.

Pro „Zahájení digitalizace v České republice“ bych nevolila samostatnou kapitolu, spíše bych umísila text týkající se začátků digitalizačních aktivit NK ČR jako úvodní podkapitolu kap. 10. Zde bych opět doporučila zúžit název „Programy a projekty na podporu informační společnosti v České republice“ na úsek digitalizace, protože projektů, které také sice využívaly informačně komunikačních technologií, však nejednalo se v nich o digitalizaci sbírkových předmětů (či ochranu digitálních objektů) je a bylo více např. v rámci e-governmentu.

Podkap. „Cíle projektu digitální parlamentní knihovny“ bych zařadila pod podkapitolu 10.6. jako je to v podkap. 10.8.

Není jasné, proč Kynžvartská digitální knihovna zařazena jako podkapitola 10.8. „Národní digitální archiv“.

Patrně z důvodu kontextu autorka umístila na závěr textu věnovanému digitalizaci v prostředí českých paměťových institucí také projekty digitalizace sbírek muzeí a galerií, třebaže zde zmínila pouze aplikaci *esbírky* Národního muzea a patrně díky participace této aplikace v rámci projektu ATHENA zmiňuje také tento evropský projekt. Digitalizačních projektů probíhajících v současné době v českém prostředí je významně více, nicméně jejich popis nebyl cílem práce.

Závěr práce vyplývá z jejího obsahu a autorka v něm zdařile shrnuje své názory získané studiem tematiky.

Stylistická úroveň práce je na velmi dobré úrovni, práce má jednotný styl bez gramatických chyb. Doporučuji pouze soustředit se na příslušný čas používaný v textu týkajícím se již uzavřených aktivit nebo starších koncepčních textů (např. s. 26).

Nepřekládala bych název projektu „Memoriam Mundi Series Bohemica“ jako Program digitálního zpřístupnění vzácných fondů (s. 65). Možná se jedná o vysvětlení, jeví se však spíš jako překlad názvu programu.

Protože diplomantka splnila zadání práce a zpracovala samostatně velké množství materiálu, přes výše uvedené výtky předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou „velmi dobře“ (2).

V Praze dne 5.9. 2012

Blanka Vorlíčková